

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/179/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715214706
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6715214706.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobkyne Q. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX G. W., W. XXX/X, občianky SR, zastúpenej JUDr. Martou Ivaničovou, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Dolná 62, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom 824 96 Bratislava 26, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného: JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom 811 04 Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, o zaplatenie sumy 342,22 € z titulu bezdôvodného obohatenia a o zaplatenie 342,22 € z titulu primeraného finančného zadost'učinenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/378/2015 zo dňa 28. 02. 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 342,22 € a rovnakú sumu titulom primeraného finančného zadost'učinenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Súd v konaní zistil, že žalovaný poskytol žalobkyni na základe zmluvy č. 8500049544 úver vo výške 1.284,25 €, pričom žalobkyňa žalovanému zaplatila sumu 1.784,31 € v dvoch splátkach, a to dňa 21. 07. 2014 sumu 80,37 € a dňa 11. 08. 2014 sumu 1.703,94 €. Žalovaný ešte žalobkyni zaplatil sumu 157,74 €, a preto celkový rozdiel medzi poskytnutou istinou úveru a zaplatenou sumou zo strany žalobkyne je 342,22 €, a teda v tejto výške vzniklo bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej.

2. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 8C/378/2015-56 zo dňa 13. 01. 2016, ktorým návrh na určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy č. 8500049544 je bezúročný a bez poplatkov, zamietol; návrh na určenie, že článok 8 zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500049544 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, zamietol; žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 342,22 € a titulom primeraného finančného zadost'učinenia rovnakú sumu, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Z dôvodu podaného odvolania žalovaným krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 342,22 € a rovnakú sumu titulom primeraného finančného zadost'učinenia, ako aj vo výroku o náhrade trov konania, zrušil a v týchto výrokoch vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd súdu prvej inštancie vytkol, že nerozhodoval podľa právneho ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. platného v čase uzatvorenia zmluvy a vytkol mu tiež,

že sa nezaoberal aj ďalšou námietkou žalobkyne, z ktorého dôvodu by mala byť predmetná zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, a to tým, že predmetná zmluva neobsahuje konečnú splatnosť úveru a dobu skončenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. Zároveň súd právne nezdôvodnil, z akého dôvodu bola uložená žalovanému povinnosť zaplatiť titulom bezdôvodného obohatenia práve sumu 342,22 €. Odvolací súd v dôvodoch zrušujúceho uznesenia uviedol tiež, že úspešnosť žaloby o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia v súdnej veci záleží od úspešnosti žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a uložil súdu prvej inštancie skúmať aj tú skutočnosť, či predmetná zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov aj s prihliadnutím na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia, a. s., proti XX. O. z 09. 11. 2016, podľa bodu 50. ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Súd teda mal tiež skúmať, či podmienky zmluvy umožňujú bez ťažkostí a s istotou dátumy splátok identifikovať.

3. Okresný súd vykonaným dokazovaním v ďalšom konaní zistil, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30. 05. 2014 bol žalobkyni poskytnutý „revolvingový“ úver v celkovej výške limitu 1.500,- €, ktorý sa mal podľa článku 5 zmluvy zaplatiť v 42 mesačných splátkach, každá vo výške 80,37 € s ročnou úrokovou sadzbou 70,01 %. Z oznámenia veriteľa o schválení úveru súd zistil, že bola schválená výška úveru 1.500,- € s mesačnými splátkami 80,37 €, splatnosť úveru 42 mesiacov a dátum splatnosti prvej splátky 01. 07. 2014 a dátumom splatnosti poslednej splátky 01. 12. 2017. RPMN úveru bola vo výške 69,52 % a ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Žalobkyni bola poskytnutá na účet suma 1.284,25 € a žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 1.784,31 € v dvoch splátkach, a to dňa 21. 07. 2014 o 80,37 € a dňa 11. 08. 2014 1.703,94 €. Okresný súd nepovažoval námietku žalobkyne, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov z toho dôvodu, že neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú tieto splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho spoplatnenia, za dôvodnú. Aj keď predmetná zmluva podľa názoru okresného súdu neobsahuje rozčlenenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky, prípadne poradie, v ktorom sa budú priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami, z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 30. 05. 2014 vyplýva, že je tu uvedený dátum splatnosti prvej splátky 01. 07. 2014 a dátum splatnosti poslednej splátky dňa 01. 12. 2017, pričom periodicita splácania úveru je uvedená mesačná a dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania je označený číslom 1. Súd teda mal za to, že zmluva umožňuje bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy splátok, preto s poukazom na rozsudok Súdneho dvora C-42/15 z 09. 11. 2016 súd nemohol predmetnú zmluvu považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

4. Zároveň však okresný súd v dôvodoch rozsudku poukázal na to, že predmetná zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá by bola určená konkrétnym dátumom a ani dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z.). V samotnom bode 6. zmluvy nie je absolútne uvedený ani deň splatnosti jednotlivých splátok. Z tohto dôvodu teda okresný súd úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, a to v zmysle § 11 ods. 1 písm. h/ (správne § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z.).

5. Okrem uvedeného okresný súd zmluvu o úvere v časti úrokov považoval za absolútne neplatný právny úkon z dôvodu, že úroky dojednané v zmluve z hľadiska primeranosti odporujú dobrým mravom. Úroky vo výške 70 % ročne podstatne prevyšujú úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch, ktoré boli v období poskytovania úveru vo výške 15 % ročne. V tomto smere okresný súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011 zo dňa 26. 04. 2012, v zmysle ktorého je odporujúca dobrým mravom taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Úroky, ktoré boli dojednané v zmluve o poskytnutí úveru medzi žalobkyňou a žalovaným, skoro 5-násobne prekračujú predmetnú úrokovú sadzbu.

6. Keďže okresný súd zmluvu o úvere uzavretú medzi stranami považoval za bezúročnú a bez poplatkov, ďalej v konaní zisťoval, v akej miere sa bezdôvodne obohatil žalovaný, a teda v akej výške má povinnosť žalovaný bezdôvodné obohatenie žalobkyni vydať. Žalobkyni bola na základe úveru poskytnutá suma 1.284,25 €, žalobkyňa celkovo zaplatila sumu 1.784,31 €, okrem sumy 1.284,25 € na účet žalobkyne žalovaný zaslal aj sumu 157,74 €, a teda bezdôvodné obohatenie sa rovná rozdielu medzi sumou,

ktorú zaplatila žalobkyňa žalovanému a sumou, ktorú žalovaný v rámci uzatvorenej zmluvy o úvere žalobkyni poskytol, t. j. vo výške 342,22 €. O bezdôvodnom obohatení sa žalovaného okresný súd konanie žalovaného považoval za konanie v rozpore s § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. (o ochrane spotrebiteľa a o zmene Zákona o priestupkoch), a preto súd mal za to, že v súdnej veci sú dané dôvody na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobkyni, ohľadom výšky ktorého (342,22 €) okresný súd uviedol, že k porušeniu povinnosti žalovaným došlo vo výške 342,22 €, teda vo výške, v ktorej došlo k bezdôvodnému obohateniu na jeho strane, a preto výšku finančného zadosťučinenia súd považoval za primeranú tej výške bezdôvodného obohatenia, o ktorú sa žalovaný obohatil.

7. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ a k/, ako aj podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z., o povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie rozhodol podľa § 451 ods. 2 OZ a o povinnosti zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie žalobkyni rozhodol podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., o náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a právo na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán z dôvodu, že žalobkyňa sa domáhala celkovo štyroch rôznych výrokov, a to že úver je bezúročný a bez poplatkov, že článok 8. zmluvy o revolvingovom úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 342,22 € z titulu bezdôvodného obohatenia a sumu 342,22 € z titulu primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa bola úspešná v dvoch výrokoch a neúspešná taktiež v dvoch, a preto súd mal za to, že spravodlivé usporiadanie vo veci náhrady trov konania bude také, že žiadnemu z účastníkov neprizná trovy konania.

8. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote (§ 362 ods. 1 veta prvá CSP) odvolanie žalovaný. Závery súdu odôvodňujúce neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere považoval za nesprávne, v rozpore so zákonom. Výška úrokov, resp. dojednanie o výške úrokov nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy. Dohoda o výške úrokov nie je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy, rovnako zákon výslovne určuje, že v prípade, ak sú dojednané úroky vyššie, než prípustné podľa zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Vo vzťahu k dojednaniu úrokov poukázal na to, že regulácia výšky odplaty pre spotrebiteľské vzťahy bola v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere upravené v § 53 ods. 6 OZ a toto ustanovenie súd prvej inštancie pri rozhodovaní a posudzovaní výšky úrokov nepoužil. Z novelizovaného ustanovenia § 53 ods. 6 OZ vyplýva, že referenčné kritérium, podľa ktorého sa má posudzovať primeranosť, sa preniesla zo sektoru bánk na sektor finančného trhu ako taký, a teda na všetky spoločnosti poskytujúce peňažné prostriedky spotrebiteľom. Priemerná výška odplaty v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere bola 49,67 % a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená.

9. Žalovaný ďalej namietal, že v rozsudku nie sú uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. a uplatňovanie nároku podľa uvedeného ustanovenia. Z napádaného rozsudku nevyplýva, o porušenie akého práva by malo ísť a ani to, na základe akých skutočností preukázaných v konaní súd dospel k záveru o výške primeraného zadosťučinenia v sume 342,22 €. Zákonná úprava nepriznáva primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi len preto, že uplatnil nejaké právo, ale len vtedy, ak úspešne uplatnil porušenie práva ustanoveného na ochranu spotrebiteľa a že došlo k porušeniu práva na ochranu spotrebiteľa určeného zákonom z rozsudku nevyplýva. Súd prvej inštancie odôvodnil vznik nároku všeobecne neurčito. Rovnako z rozsudku nie je zistiteľné, aké kritéria súd prvej inštancie zohľadňoval pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný teda rozsudok napádal z dôvodu nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti rozsudku z dôvodu nesprávnych skutkových zistení a záverov a pre nesprávne právne posúdenie, teda podľa § 365 ods. 1, písm. b/, f/ a h/ CSP. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a žalobu zamietnuť.

10. Písomné vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

12. Zosumarizujúc odvolanie žalovaného odvolací súd má za to, že žalovaný nesúhlasí s právnymi závermi okresného súdu týkajúcimi sa neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500049544 z toho dôvodu, že výška úrokov, resp. dojednanie o výške úrokov nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy, a teda že súd prvej inštancie prijal nesprávny záver o neplatnosti celej zmluvy o revolvingovom úvere. Ďalej žalovaný napádal dôvody rozsudku okresného súdu pre nesprávne dojednanie o úrokoch ako

neplatné. Poukázal na to, že priemerná výška odplaty v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere bola 49,67 % a táto nebola v zmluve podstatným spôsobom prevýšená a napokon namietal závery okresného súdu aj ohľadom priznania primeraného finančného zadosťučinenia, nakoľko v konaní neboli ani dokázané a v rozsudku nie sú ani uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali použitie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. Rozsudok okresného súdu žalovaný namietal aj z dôvodu jeho nedostatočného odôvodnenia.

13. Podľa ust. § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 toho istého ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal z riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery, rozhodnutie okresného súdu je jasné a zrozumiteľné tak pre odbornú, ako aj laickú verejnosť, pričom rozsudok je aj riadne odôvodnený v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP.

15. K jednotlivým odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd poukazuje: Pokiaľ žalovaný napádal rozsudok okresného súdu z dôvodu, že závery súdu odôvodňujúce neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere sú neplatné a že dojednanie o výške úrokov nespôsobuje neplatnosť úverovej zmluvy, a teda že súd prvej inštancie prijal nesprávny záver o neplatnosti celej zmluvy o revolvingovom úvere, okresný súd v rozsudku vôbec neskonštatoval žalovaným tvrdené skutočnosti. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na bod 28. predmetného rozsudku okresného súdu, v ktorom okresný súd zaujal právny záver, že zmluvu považuje za absolútne neplatný právny úkon v časti úrokov. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že priemerná výška odplaty v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere bola 49,67 % a nie vo výške 15 %, ako to uviedol okresný súd, nie je možné stotožniť sa s tvrdením žalovaného, že priemerná výška odplaty v čase uzavretia zmluvy nebola podstatným spôsobom prevýšená, pokiaľ dohodnutá výška úrokov v predmetnej úverovej zmluve bola vo výške 70,01 % ročne.

16. Okresný súd v dôvodoch rozsudku jasne poukázal na to, z akého dôvodu považoval predmetnú úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, a teda že zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá by bola určená konkrétnym dátumom a neobsahuje ani dátum konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. a tieto závery okresného súdu žalovaný v odvolaní nespochybnil. Na uvedené závery nemá vplyv ani tá skutočnosť, že okresný súd považoval uvedený úver za bezúročný a bez poplatkov zrejme iba omylom podľa § 11 ods. 1 písm. h/ zák. č. 129/2010 Z. z., hoci správne je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ uvedeného zákona.

17. Okresný súd v dôvodoch rozsudku riadne odôvodnil, z akého dôvodu došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, výšku tohto bezdôvodného obohatenia riadne vyčíslil a dospel k správne právne záveru o povinnosti žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie žalobkyni podľa ust. § 451 ods. 1 OZ, podľa ktorého ustanovenia, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Pokiaľ okresný súd žalobkyni priznal aj primerané finančné zadosťučinenie vo výške 342,22 €, teda vo výške bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., odvolací súd uvádza, že je len logické a spravodlivé, aby táto satisfakcia vychádzala z ujmy, ktorá žalobkyni vznikla v súvislosti so žalovaným uplatňovanými nárokmi. Súdom priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd správne prihliadol na skutkové okolnosti daného prípadu, žalobkyňa si úspešne uplatnila svoje práva ako spotrebiteľka voči dodávateľovi a je bez právneho významu, či ujma jej reálne vznikla, pretože postačovala iba možnosť vzniku takejto ujmy. S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu s ohľadom na závažné a viacnásobné porušenie práv žalobcu zo strany žalovaného, ktorých ochrana sa žalobkyňa úspešne domohla na súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné, výška priznaného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, súdom priznaná výška zodpovedá svojmu účelu, poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a odradzuje

dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Vychádzajúc z ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa sa žalobkyňa proti poruškovi na súde úspešne domohla ochrany svojho práva a ako spotrebiteľka, ktorá na súde úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Súd svoje myšlienkové pochody ohľadom výšky primeraného zadosťučinenia náležite odôvodnil a súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

19. Pokiaľ žalovaný namietal nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t. j. náležitý právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde, súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav. Odvolací súd preto považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné. Rozsudok súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za vecne správny, a preto ho potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP vrátane závislého výroku o náhrade trov konania.

20. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 a nasl. CSP v odvolacom konaní v spojení s § 396 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola v celom rozsahu úspešná žalobkyňa, avšak jej žiadne trovy nevznikli, a preto odvolací súd žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

21. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).